

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 22 ՓԵՏՐՈՒՄ, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն վարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՕՐԷՆՔԻՆ ՊԱՐԳԵԻԱԾ ՈՒՐԱԽՈՒԹԻԻՆԸ

Երանի անոնց, որոնք ամբասիր կեանք մը կ'ապրին,
որոնք կ'ապրին Տիրոջ Օրէնքին համաձայն:
Երանի անոնց, որոնք Տիրոջ պատուիրանները կը գործադրեն,
ամբողջ սրտով անոր կը հնազանդին.
որոնք չարիք չեն գործեր,
այլ՝ անոր ճամբուն մէջ կը քալեն:
Դուն հրամայեցիր
բժախնդրութեամբ գործադրել հրահանգներդ:
Ինչքան կ'ուզեմ անշեղ ընթացքով
գործադրել քու կանոններդ:
Այն արեւն ամօթ պիտի չզգամ ամէն անգամ որ
ուշադրութիւնս դարձնեմ քու պատուէրներուդ:
Որքան կը սորվիմ արդար դադաստաններդ,
այնքան կը գոհաբանեմ քեզ անկեղծ սրտով:
Պիտի գործադրեմ քու կանոններդ,
բնաւ, բնաւ մի լքեր վիս:

ՇԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

*Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:*

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ էո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ էո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԻԹԸ

ԱՌԱԿԱՑ

ԻՄԱՍՏՈՒԹԵԱՆ ՎԱՐՉԱՏՐՈՒԹԻՒՆԸ 2:1-22

Սողոմոն Իմաստուն ոչ միայն կը ներկայացնէ իմաստութեան արժէքը ու անոր կարեւորութիւնը, այլ նաեւ ցոյց կու տայ, թէ զայն հետապնդողը ինչպիսի վարձապրութիւն կը ստանայ: Սա կը նշանակէ, որ վերածական բանի մը մասին չէ խօսքը, այլ գործնական, ու մանաւանդ՝ արդիւնք փութ: Եթէ երբեք անցնող հապուածով փորձեցինք հասկնալ այնպէս մը, որ Իմաստութիւն հասկացողութիւն նոյնինքն Յիսուս Քրիստոսի մասին է, ու Անոր պարգամներուն, պարտիրաններուն, ապա՝ այդ խօսքը ունեցողը ու այդ խօսքը կեանքի վերածողը նաեւ իր վարձապրութիւնը պիտի ունենայ: Ինչպէս պիտի ըսէ Տէրը Եսայի մարգարէին. «Ինչպէս անձրեւն ու ձիւնը երկինքէն կ'իջնեն եւ հոն չեն դառնար, հապա երկիրը կ'ոռոգեն ու զանիկա պողպէր եւ արգասաբեր կ'ընեն, ցանողին՝ հունար եւ ուրողին հաց կու տան, իմ բերնէս ելած խօսքն ալ այնպէս պիտի ըլլայ: Ինձի պարապ պիտի չդառնայ, հապա իմ կամքս պիտի կարարէ, յաջողութեամբ գործադրէ այն բանը, որուն համար զանիկա դրկեցի» Եսայի 55:10-11:

Ահա նոյն մտքով Առակաց գիրքի 2-րդ գլուխը կ'ըսէ. «Որդեակ իմ, եթէ իմ խօսքերս ընդունիս ու իմ պարտիրանքներս քովդ պահես, այնպէս որ ականջդ իմաստութեան փաս ու սիրտդ հանճարին բանաս, եթէ դուն իմաստութիւնը քեզի կանչես, եւ քու ձայնդ հանճարին ուղղես, եթէ զանիկա արձաթի պէս փնտրես, ու ծածուկ զանձերու պէս խնդրես, այն արեւն Տիրոջ վախը պիտի հասկնաս եւ Աստուծոյ գիտութիւնը պիտի գտնես» 1-5 հմր:

Նախ հետաքրքրականօրէն խօսքը կը սկսի «որդեակ» արտայայտութեամբ, որ ցոյց կու տայ, ամէն բանէ առաջ գորով, գուր, կարեկցանք խրատը լսողին հանդէպ: Երկրորդ, ցոյց կու տայ որ խրատը լսողը փակաւին մանուկ է հաւատքով եւ իմաստութեամբ: Երրորդ, սիրոյ արտայայտութիւն է: Թելադրութիւնը որ կ'ընէ ըսելով. «Եթէ իմ պարգամներս ու պարտիրաններս ընդունիս ու մօտդ պահես», կը նշանակէ ինչ որ պիտի ընես, մի ըներ որպէս ի ցոյց մարդկան: Քրիստոս նոյն ձեւով պիտի արտայայտուի ըսելով. «Երբ ողորմութիւն կու տաս, կ'աղօթես կամ ծոմ կը պահես, մի ըներ որպէս ի ցոյց մարդկան, այլ որպէս Աստուծոյ», ձեւով մը մարդոց հաճելի ըլլալու վիճակէն կ'ուզէ հեռացնել: Ահա միայն այն արեւն կրնանք հասկնալ թէ ինչ կը նշանակէ Տիրոջ երկիրը եւ այն արեւն կրնանք գտնել Աստուծոյ գիտութիւնը: Որովհետեւ «Իմաստութիւնը Տրէր կու տայ, գիտութիւնն ու հանճարը Անոր բերնէն են»: Աստուծոյ խօսքը ունի նաեւ այլ ուրիշ յարկութիւններ եւս, որոնք են. «ուղիղներուն համար փրկութիւն կը պահէ, ուղղութեամբ քալողներուն համար վահան է, որպէսզի պահէ ու պաշտպանէ » 6-7 հմր:

Առակաց գիրքի խրատները ուղղուած են երկու խումբի մարդոց լսողներուն եւ արհամարհողներուն: Այնպէս ինչպէս Քրիստոս ինք երբ առակներով կը խօսէր երկու փեսակի մարդիկ կը ներկայացնէր, մէկը որ լսեց, իսկ միւսը որ չլսեց: Լսողը որ իմաստուն եղաւ իր փունը շինելով ժայռի վրայ, արհամարողը յիմար: Հոս եւս կը ներկայացնէ այնպիսիներ, որոնք «ուղիղ ճամբան թողուցին եւ խաւար ճամբէն քալեցին, չարութիւն ընելով ուրախացան, եւ չարին նենգութիւններով ցնձացին: Տակաւին, այդպիսիները կը նմանին անոր, որ իր երգասարդութեան բարեկամը կը թողէ եւ իր Աստուծոյն ուխտը կը մոռնայ»: Կը նշանակէ, այդպիսիները երբ իրենց մանուկ հասակին խրատներով չեն մեծնար, ընդհակառակը կ'աճին ախարներով եւ կը դժուարանան լսելու Աստուծոյ խրատը: Գեղեցիկ կերպով Պողոս Առաքեալ կը յիշեցնէ իր աշակերտին ըսելով. «Մանուկ հասակէդ գիտես Սուրբ գիրքերը, որոնք քեզ իմաստուն կը դարձնեն» Բ Տիմ 3.15: Այդպիսիներ պիտի չկարենան հասնիլ կեանքի ճամբաներուն, խօսքը յաւիտենական կեանքի մասին է: Այլ ընդհակառակը երբ Քրիստոս Իր փառքովը յայտնուի իւրաքանչիւրին հապուցանելու ըստ գործոց: Դարձեալ կը յիշեցնէ ըսելով. »Բայց դուն բարի մարդոց ճամբան պիտի երթաս ու արդարներուն շաւիղները պիտի պահես» 20 հմր: